

L' EMIGRANT

Dolça Catalunya,
patria del meu cor,
quan de tu s' allunya
d' anyorança 's mor.

Hermosa vall, breçol de ma infantesa,
blanch Pirineu,
màrgens y rius, ermita al cel sospesa
per sempre adeu!
Arpes del bosch, pinçans y cadeneras
cantáu, cantáu,
jo dich plorant á boscos y riberes
já Deu siau!

Dolça Catalunya,
& &

¿Hont trobaré tos sanitosos climas,
ton cel daurat?
¡més ay, mes ay! ¿hont trobaré tos cines
bell Montserrat?
En lloch veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Seu,
ni eixos turons, joyells de la corona
que 't posa Deu.

Dolça Catalunya,
& &

Adéu, germans; adéu siau mon pare;
¡no 'us veuré més!
¡oh! ¡si al fosar hont jau ma dolça mare
jo 'l llit tingués!
¡Oh! mariners, lo vent que men desterra
que 'm fa sufrir!
estich malalt, mes ¡ay! tornaume á terra
que hi vull morir.

Dolça Catalunya,
& &

MCSSEN J. VERDAGUER.

LA VERGE BRESSANT

Bó y bolcat de fresch—bó y bolcat de blanc
La verge bressava á Jesús infant—
Ell com un niu d' aucellets refilava
Com las mares fan—ella feya així
Tot bressant bressant—ben baixet cantava,
Més el bon Jesús nó volia dormi.—

—
«Jesús», ella li diu tremolant
«Dormiu anyellet—dormiu anyell blanc
Dormiu que 's molt tart, la nit ja s' atansa
Cal que reposeu—descanseu en mi
Dormiu mon amor—adormius sens recansa
Mes el Bon Jesús no vol pas dormi.

—
Y llavors Maria—ab l' esguart humit
Baixá vers el fill el seu front dolorit
Ay! que no dormiu vostre mare plora,
Vostre mare plora—vos no os adormiu
Y els plors li anavan lliscant. Llavors
El Bon Jesuset vá quedá adormit.

Traducció d' en JOAN MARAGALL.

Festa Major DE TARRAGONA

Lletra d' algunes de las pessas
que cantarà l'

ORFEO CATALA

en lo concert de música coral
que donarà
en lo

TEATRE PRINCIPAL

lo día 1.er de Juliol
de

1900

Imp. Uiset - Tarrassa

SI Á DÉU PLAU

I

Aixis ho vol Déu que vinga un jorn
que de l' aymada, l' estimat,
pren comiat.

CHOR

Y no hi ha res més trist al món
que la trist' hora de parti,
que és del sofri.

II

Una poncella 't vull donà:
pòsala ab aigua al bell matí
y pensa ab mi.

CHOR

Una roseta 'n sortirà
que cap al tart s' ha de marci
Ay, pensa ab mi,

III

Y ja que tens el meu amor,
el servaràs á dins del cor
perque és ben teu.

CHOR

Passarà 'l jorn, y al jorn novell
et trobaràs soleta ab ell
y ploraràs.

IV

Pero tu y jo ja 'ns entenem:
ara plorem y un jorn riurem,
que si á Déu plau ja 'ns reveurem.

Traducció d' en JOAN MARAGALL

PREGARIA

A LA VERGE DEL REMEY

Deu vos salvi ¡O Maria immaculada;
Verge santa del Remei.
Girau vostres ulls Regina apiadada
sobre la plana d' Urgell.

—

Vos, sou tota nostra vida y esperança
d' aquest castell del Remei
A vos prega y sospira ben confiada,
tota la plana d' Urgell.

—

Per nos á vostre Fill preguen
ben amorosa,
Verge santa del Remei;
y vinga la gracia de Deu
ben abundantosa
sobre la plana d' Urgell.

E. SUNYOL.

LO CANT DE LA SENYERA

Al demunt de nostres cants
aixequem una senyera
que 'ls farà mes triomphants

—

¡Au companys, enarbolemla
en senyal de germandat!
¡Au germans, al vent llensem-la
en senyal de llibertat!
¡Que voleyí! Contemplemla
en sa dolça magestat!

—

¡O bandera catalana
nostre cor t' es ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
¡er mirarte sobirana
alçarem los ulls al cel.

—

Y et dorem arreu enlayre,
et dorem, y tu 'ns duràs:
voleyant al grat del ayre,
el camí assenyelaràs.
Dona ven al teu cantayre,
llum als ulls y FORÇA AL BRAÇ

JOAN MARAGALL